

Sygnatura akt I C 145/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 23-05-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Mękal

Protokolant: Paulina Zwolak

po rozpoznaniu w dniu 9.05.2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa B. T.

przeciwko Z. D. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 372,41 zł (trzysta siedemdziesiąt dwa złote i czterdzieści jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2010 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 96 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 84 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika powoda z urzędu adwokata T. W. kwotę 103,32 zł (w tym 19,32 zł tytułem podatku VAT), tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu;

VI. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 16 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu.

Sygnatura akt: I C 145/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 17 stycznia 2012 r. powód B. T. wniósł zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego Z. D. (1) tytułem brakującego wynagrodzenia za wykonane prace remontowe kwoty 700 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27 maja 2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższych żądań B. T. wskazał, że w połowie kwietnia 2010 r. pozwany Z. D. (1) zaoferował mu zatrudnienie do wykonywania robót płótkarskich, za ustalonym wynagrodzeniem w kwocie 23 zł za m² wykonanej powierzchni oraz 13 zł za jedną roboczogodzinę i uiszczanymi co tydzień zaliczkami. Pozwany nie zawarł z powodem umowy na piśmie, ponadto wskazywał, iż nie zależy mu na jakości wykonania, gdyż kładzione płytki były krzywe i tanie, tak jak i krzywe w miejscu ich kładzenia miały być ściany. Powód wskazał, że w dniu (...) syn pozwanego Z. D. (2) (junior) zakwestionował wiele warunków uzgodnionych przez powoda, a powód nie otrzymał umówionego wynagrodzenia.

Na rozprawie w dniu 31 lipca 2012 pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pod koniec kwietnia 2010 r. pozwany Z. D. (1) skontaktował się z powodem, proponując mu ułożenie płytek w budynku przy ul. (...) we W.. Powód B. T. przyjął przedmiotową ofertę, zgadzając się wykonywać prace na rzecz pozwanego do końca maja 2010 r. W okresie objętym zleceniem, powód od 40 lat trudniący się zawodem kafelkarza, pozostawał bez zatrudnienia. Przedmiot umowy stanowiło wyłożenie płytkami ścian i podłóg w łazienkach budynku.

Dowód: przesłuchanie powoda – k. 79 - 81.

Strony dokonały ustnego porozumienia w przedmiocie zlecenia wykonania prac i obowiązującego wynagrodzenia za ich wykonanie.

Okoliczność bezsporna.

Wynagrodzenie powoda zostało ustalone na kwotę 23 zł za 1 metr kwadratowy położonych płytek oraz 13 zł za każdą godzinę prac dodatkowych.

Dowody: przesłuchanie powoda – k. 79-81, zeznania E. G. – k.43-44.

Płytki kładzione przez powoda w lokalu przy ul. (...) we W. zostały dostarczone przez inwestora. Jakość ich była niska, przeciwległe boki płytek były nierówne, różniąc się o 1-2 mm. Płytki zostały położone w sposób prawidłowy, prosty, zachowywały kąty, ale ich zła jakość nie pozwalała na idealne wykonanie prac.

Dowód: przesłuchanie powoda – k. 79-81; zeznania świadka Z. K. (1) – k.42.

Powód wyłożył płytki w trzech łazienkach, a łączna powierzchnia pokrytych ścian i podłóg wynosiła ok. 59,67m².

Okoliczność bezsporna (fakt wyraźnie przyznany przez pełnomocnika pozwanego na rozprawie w dniu 31.07.12r. k. 41);

Ściany w pomieszczeniach w których pracował powód były nierówne, nie zachowywały kątów jak i płaszczyzn, zawierały kilkucentymetrowe wybrzuszenia, co było zgłaszane zlecającemu wykonanie usługi.

Dowód: przesłuchanie powoda – k. 79-81; zeznania świadka Z. K. (1) – k.42; zeznania E. G. – k.43-44.

B. T. otrzymywał wynagrodzenie zaliczkowe.

Dowody: przesłuchanie powoda – k. 79-8; zeznania świadka Z. K. (1) – k.42.

Powód otrzymał wynagrodzenie w łącznej kwocie 1000 zł. Pierwszą część płatności w kwocie 200 zł powód otrzymał w dniu 23 kwietnia 2010 r., drugą w wysokości 300 zł w dniu 30 kwietnia 2010 r., następnie dwukrotnie po 100 zł w dniu 11 oraz 14 maja 2010 r., ostatnią płatność otrzymując w dniu 21 maja 2010 r. Pozwany nie odbierał pod powoda żadnych pokwitowań potwierdzające przyjęcie przez niego wskazanych kwot.

Dowód: przesłuchanie powoda – k. 79-81

Pozwany nie domagał się od powoda wykonania żadnych poprawek. Z. D. (2) nie wzywał także powoda do wypłaty jakiegokolwiek odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy.

Okoliczności bezsporne.

Z uwagi na rozpoczęcie następnej pracy w innym obiekcie powód w dniu 24 maja 2010 r. opuścił miejsce wykonywania prac na rzecz pozwanego, tj. budynek przy ul. (...).

Dowód: przesłuchanie powoda – k. 79-81

Pismem z dnia 23 grudnia 2011 r. nadanym listem poleconym z dnia 31 grudnia 2011 r. B. T. wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 700,00 zł za roboty płytkarskie wykonane w 2010 r. przy ul. (...), w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma.

Dowód: pismo powoda z dnia 23.12.2011 r. – k. 26.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszym postępowaniu żądanie powoda znajdowało swoje oparcie w treści art. 627 kodeksu cywilnego, zgodnie z którą przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Bezspornym dla stron pozostawało, iż pod koniec kwietnia 2010 r. pozwany Z. D. (1) zawarł z powodem B. T. ustną umowę w przedmiocie zlecenia przez pozwanego a przez powoda przyjęcia zamówienia wykonania odpłatnych prac polegających na ułożeniu płytek ściennych i podłogowych w łazienkach budynku położonego we W. przy ul. (...). Tak sformułowane porozumienie zawierało elementy przedmiotowo istotne dla umowy o dzieło, którymi są zindywidualizowanie dzieła, do którego wykonania zobowiązany jest przyjmujący zamówienie, a także ustalenie wynagrodzenia, do którego zapłaty zobowiązany jest zamawiający. Ustawodawca regulując instytucję dzieła w art. 627 - 646 k.c., nie zastrzega dla ważności umowy wymogu zachowania jakiegokolwiek formy szczególnej, stąd też pomimo braku potwierdzenia na piśmie, umowa wiązała strony postępowania.

Mając na uwadze zawarcie umowy w toku ustnego złożenia oświadczeń woli, istotnym w sprawie pozostawało przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, przy czym dowód ten sąd ograniczył po myśli art. 302 par. 1 zd. 2 kpc ograniczył wyłącznie do przesłuchania powoda, a to z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo pozwanego na rozprawie w dniu 09.05.2013r., na którą został wezwany celem przesłuchania właśnie. Nadto ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się także na zeznaniach świadków E. G. i Z. K. (1). Ten drugi był bowiem naoczny świadkiem sposobu w jaki powód wykonywał prace, albowiem był w budynku przy ul. (...) w czasie ich wykonywania przez powoda, a zeznania tego świadka były przy tym spójne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w tym przesłuchaniem powoda. Świadek E. G. wiedzę o sposobie wykonywania prac i ustaleniach między stronami czerpał od powoda, ale – co istotne dla oceny jego wiarygodności - w czasie, gdy były one realizowane, a nie ex post. Również zatem zeznania tegoż świadka, w połączeniu z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, Sąd przyjął za podstawę poczynionych w sprawie ustaleń.

W tym miejscu należy wskazać, iż jakkolwiek pismo procesowe pozwanego z 27 lipca 2007r. zawierające wnioski dowodowe zostało złożone wbrew obowiązującej w chwili wytoczenia przez powoda powództwa treści art. 132 § 1 k.p.c., albowiem bez dołączenia do tegoż pisma dowodu doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowodu jego wysłania przesyłką poleconą i z tej przyczyny winno być zwrócone na podstawie art. 132 par. 1 zd. 3 kpc, to jednak zwrot tegoż pisma wobec nadania mu biegu, w szczególności doręczenia odpisu drugiej stronie, nie był możliwy. Nie było także podstaw do pominięcia wniosków dowodowych zgłoszonych w tymże piśmie. Na rozprawie w dniu 31.07.2012r., która była pierwszą w sprawie, wnioski dowodowe zgłoszone w piśmie z dnia 27.07.2012r. zostały wszak podtrzymane w ustnym oświadczeniu złożonym do protokołu przez pełnomocnika pozwanego (k. 41). Możliwość zgłoszenia wniosków dowodowych jeszcze w tym czasie, tj. na pierwszej rozprawie, dawał zaś pozwanemu art. 505⁵ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa, tj. przed 03.05.2012r., a zgodnie z którym w postępowaniu uproszczonym okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe mogły być najpóźniej zgłoszone w pozwie, odpowiedzi na pozew, na pierwszym posiedzeniu przeznaczonym na rozprawę lub w sprzeciwie od wyroku zaocznego bez narażenia się na zarzut prekluzji dowodowej. Z treści przywołanej regulacji wynika zatem wprost, iż pozwany mógł złożyć wniosek dowodowy na pierwszym posiedzeniu przeznaczonym na rozprawę, a z czego

(wbrew zapisowi protokołu, w którym to doszło do oczywistej omyłki pisarskiej w oznaczeniu strony podtrzymującej wnioski złożone w piśmie z 27.07.2012r. , a o czym świadczy wypowiedź pełnomocnika powoda na rozprawie w dniu 14.01.2013r. karta - 59) na rozprawie w dniu 31 lipca 2012 r. pełnomocnik pozwanego skorzystał, podtrzymując wniosek z dnia 27 lipca 2012 r. Nie było zatem podstaw do oddalenia wniosku z zeznań świadków zgłoszonych w piśmie z 27.07.2012r. Jakkolwiek wartość ich zeznań – o czym szczegółowo w dalszej części uzasadnienia – Sąd w większości ocenił negatywnie w konsekwencji nie czyniąc ustaleń faktycznych w oparciu o nie.

Okolicznościami spornymi wymagającym wyjaśnienia w niniejszej sprawie pozostawały zatem wysokość ustalonego wynagrodzenia, które miał otrzymać powód, jak również to, czy wynagrodzenie to w związku z ewentualnymi wadami dzieła mogło zostać przez pozwanego pomniejszone.

Sąd ustalając pierwsze ze wskazanych zagadnień oparł się na wiarygodnych twierdzeniach powoda, potwierdzonych zeznaniami świadka E. G.. Zarówno B. T. jak i wskazany świadek oznaczyli ustalone wynagrodzenie powoda na kwotę 23 zł za 1 metr kwadratowy położonych płytek oraz 13 zł za godzinę prac dodatkowych. Pozwany poprzez działającego w jego imieniu pełnomocnika procesowego, na rozprawie w dniu 31 lipca 2012 r. potwierdził, iż powód wykonał prace na wskazywanych przez siebie powierzchniach. Tak więc należało uznać, iż zgodnie ze wskazaniem powoda pokrył on płytkami ściany i podłogę budynku przy ul. (...) we W. o łącznej powierzchni 59,67m², a co kolei zgodnie z ustaloną stawką (23 zł) implikowało obowiązek wypłaty powodowi wynagrodzenia w kwocie 1 372,41 zł.

Ustalając natomiast stawkę za dodatkowe godziny pracy powoda oraz ilość przepracowanego przez niego czasu, Sąd zważył, iż pozwany pomimo twierdzeń przedstawionych przez powoda jak i wskazanego wyżej świadka, ustaleń stron w tym zakresie wprost nie potwierdził, jednakże również ich wyraźnie nie zaprzeczył. Zgodnie z normą art. 221 k.p.c. to na pozwanym, ciążył obowiązek wdania się w spór co do istoty sprawy. Z. D. (1) natomiast nie zanegował w sposób wyraźny wysokości stawki ustalonej za metr kwadratowy pokrytej powierzchni, a także za dodatkową roboczogodzinę. Niejako na marginesie należy wskazać, iż Sąd, ustalając przedmiotowe stawki, uwzględnił także i zeznania świadka Z. K. (1), wskazującego, że ustalona przez strony stawka za prace była niska w stosunku do ceny rynkowej. Sąd zważając na reguły doświadczenia życiowego uznał zatem, iż wynagrodzenie w kwocie 23 zł za m² pokryty płytkami przez doświadczonego fachowca, od kilkudziesięciu wykonującego prace remontowe, uznać należy za cenę niską w porównaniu do stawek rynkowych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał jednakże uznać, iż powód wykonywał prace dodatkowe, uzasadniające przyznanie mu wynagrodzenia wedle stawki godzinowej. W szczególności, prócz twierdzeń powoda, brak było wiarygodnych dowodów na ilość przepracowanych przez niego godzin i rodzaj prac w tym czasie wykonanych, a sam powód w toku przesłuchania nie opisał na czym miały owe prace polegać (prócz wskazania, iż w jednej z łazienek miał dołożyć niewielki pas kafli), a wedle niego miały one trwać 26 godzin. O wskazanych, dodatkowych pracach nie wspominał także żaden ze świadków słuchanych w sprawie, w tym powoływani na te okoliczności świadkowie powoda E. G. i Z. K. (1). Świadczenie ci nie byli w stanie potwierdzić czy i jakie prace dodatkowe, w szczególności w jakim wymiarze czasu , powód wykonał.

W związku z powyższym, a także uprzednią, zaliczkową zapłatą przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 1000 zł powództwo w zakresie kwoty przewyższającej 372,41 zł podlegało oddaleniu.

Sąd uwzględnił twierdzenia powoda i potwierdzające je zeznania świadków Z. K. (2) oraz E. G., a dotyczące przebiegu wykonywania przez powoda dzieła w części obejmującej prace podstawowe. Osoby te bądź osobiście wizytowały miejsce jego wykonywania, bądź też uzyskały wiedzę o sposobie prowadzonych prac i warunkach w jakich były wykonywane bezpośrednio od powoda. Ze wskazanego materiału dowodowego wynika, że jakość płytek dostarczonych przez inwestora była niska, miały one przeciwległe boki, a ich zła jakość nie pozwalała na w pełni dokładne wykonanie prac. Ponadto w pomieszczeniach, w których pracował powód występowały nierówne powierzchnie ścian, zawierały one kilkucentymetrowe wybrzuszenia oraz nie zachowywały kątów jak i płaszczyzn, co wraz z uwagami odnośnie płytek było zgłaszane zlecającemu ułożenie tegoż materiału. Tym samym należy uznać, że powód uczynił zadość obowiązkowi wskazanemu w art. 634, zgodnie z którym w sytuacji, gdy materiał dostarczony przez zamawiającego nie nadaje

się do prawidłowego wykonania dzieła albo jeżeli zajdą inne okoliczności, które mogą przeszkodzić prawidłowemu wykonaniu, przyjmujący zamówienie powinien niezwłocznie zawiadomić o tym zamawiającego.

Mając na uwadze podniesiony przez pozwanego zarzut nieprawidłowego wykonania zleconego dzieła, Sąd dokonał oceny, czy w związku z ewentualnymi niedociągnięciami powstałymi w toku prac, pozwany był uprawniony do obniżenia umówionego wynagrodzenia, dokonując jego ewentualnego potrącenia z kosztem usunięcia usterek, na które powoływał się w toku postępowania sądowego. Rozstrzygając niniejszą kwestię należało jednak zważyć, iż zeznaniom części świadków słuchanych na okoliczność przebiegu prac prowadzonych w budynku przy ul. (...) należało odmówić przymiotu wiarygodności. Świadek Z. D. (1), będący synem pozwanego, wypowiadał się w sposób negatywny na temat efektów pracy pozwanego wskazując, iż płytki zostały przez powoda położone w sposób „skandaliczny”, wszystko było krzywo, płytki wyglądały jakby kładł je ktoś po raz pierwszy w życiu. Świadek ten zeznał także, iż między kafelkami istniały odstępy (szpary) po kilka centymetrów, a koszt usunięcia poprawek tylko z dwóch łazienek wynosił mniej więcej 5000 zł. W ocenie Sądu wskazane zeznania pozostają dalece niewiarygodnymi. Jak już wcześniej nadmieniono, powód od kilkudziesięciu lat trudni się remontami, kładzie płytki, stąd też niemożliwym jawi się takie ułożenie przez niego płytek, jak opisywał to świadek, w szczególności trudno wyobrazić sobie położenie kafli w taki sposób, żeby występowały w nich podane, kilkucentymetrowe odstępy. Również i kwota 5000 zł pozostawała dalece wygórowana tym bardziej, że w toku procesu pełnomocnik pozwanego twierdził wcześniej, iż koszt tych napraw miał wynieść 3000 zł. Co więcej bezspornym pozostawało, iż B. T. otrzymywał od Z. D. (1) zaliczki za prace w toku wykonywanego dzieła. Gdyby ich jakość rzeczywiście w trakcie bez mała miesiąca była tak zła, powód zapewne nie otrzymywałby regularnie wypłaconych zaliczek, a które wszak mu wypłacono w pięciu transzach. Co więcej z materiału dowodowego nie wynika, jakoby powód miał być wzywany przez pozwanego do zmiany sposobu wykonywanych prac. Natomiast zgodnie z treścią art. 636 § 1 k.c. jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie. Brak takiego wezwania w niniejszej sprawie powodował niemożność powierzenia poprawienia czy też dalszego wykonania dzieła innym osobom, na koszt powoda. Zważając na wskazane wyżej okoliczności, Sąd nie dał również wiary zeznaniom świadka S. U. zeznałego o rzekomych zastrzeżeniach do pracy powoda jako pozostających w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego, a dodatkowo mając wzgląd na obniżające jego wiarygodność powiązanie z pozwanym, u którego świadek w dalszym ciągu pozostaje zatrudniony. Zeznania świadka G. S. nie mogły zaś stanowić podstawy do poczynienia istotnych w sprawie ustaleń, albowiem świadek ten nie miał wiedzy odnośnie istotnych w sprawie faktów co do treści łączącej strony umowy i jakości wykonanych prac. Zeznawał jedynie o zdarzeniu mającym polegać na zbitciu kafli w jednej z łazienek i to nie tej, w której prace wykonywał powód – a co wynikało z przesłuchania powoda - nie wiedząc przy tym kto i w jakim celu zniszczeń tych dokonał.

Dodatkowo należy wskazać, iż pozwany nie wzywał powoda do zapłaty na swoją rzecz jakichkolwiek kwot związanych z nieprawidłowym wykonaniem przez niego dzieła, a co tym bardziej czyni przekonującym twierdzenia powoda o braku zastrzeżeń co do jakości wykonywanych prac i wskazuje, iż zastrzeżenie te wiązać należy w istocie z potrzebami niniejszego postępowania i próbą limitacji swojej odpowiedzialności finansowej za nieuregulowane względem B. T. płatności.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek oparto na zasadzie wyrażonej w art. 359 § 1 k.c. w zw. z art. 642. § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 642. § 1. w braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła. Powód, kończąc w dniu 24 maja 2010 r. pracę, mógł już w tym dniu zatem żądać zapłaty wynagrodzenia przewyższającego do tej pory uiszczone zaliczki. Jednakże zważając na żądanie pozwu i treści art. 321 kpc, Sąd w punkcie I wyroku zasądził na rzecz powoda odsetki od należności głównej poczynając od wskazanej daty, tj. od dnia 27 maja 2010 r.

Mając na względzie powyższe okoliczności, orzeczono jak w **punkcie I** wyroku, w **punkcie II** oddalając dalej idące powództwo.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania wyroku znajduje swoją podstawę prawną w treści art. 100 zd. 1 k.p.c., wedle którego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądania koszty te mogą zostać przez Sąd stosunkowo rozdzielone między strony. Powód dochodząc zapłaty od pozwanego kwoty 700 zł, wygrał sprawę w 53,20% ulegając co do kwoty 327,59 zł. Pozwany wygrał zatem 46,80%. Nie było jednak podstaw do wzajemnego zniesienia kosztów pomiędzy stronami mimo, iż wygrały one mniej więcej w połowie, bowiem w takim zakresie, w jakim powód wygrał, koszty należały się co prawda od pozwanego na jego rzecz, ale z tym zastrzeżeniem, iż na tychże kosztach pierwszeństwo w zaspokojeniu przysługuje ustanowionemu dla powoda pełnomocnikowi z urzędu, a to po myśli art. 122 par. 2 kpc. Koszty te zostały zatem zasądzone na rzecz powoda w kwocie 96 zł (53,20 z x 180 zł) w punkcie III wyroku, ale pierwszeństwo w zaspokojeniu z tej kwoty ma pełnomocnik z urzędu powoda i dlatego nie było podstaw do ich zniesienia z kosztami przypadającymi od powoda na rzecz pozwanego w wysokości 84 zł (tj. 46,80 % x 180 zł), zasądzonymi od powoda na rzecz pozwanego w punkcie IV wyroku. W takim zaś zakresie, w jakim powód przegrał, tj. w zakresie 46,80%, zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu należał się pełnomocnikowi powoda od Skarbu Państwa. Przypadającą z tego tytułu pełnomocnikowi należność należało powiększyć o podatek Vat, a co w konsekwencji ostatecznie dało 103,32 zł (tj. 84 zł + 19,32 zł tytułem podatku Vat) i wobec czego orzeczono jak w punkcie V wyroku. Brakującą częścią opłaty od pozwu, od ponoszenia której powód był zwolniony, Sąd obciążył zaś pozwanego w takim stosunku, w jakim przegrał, tj. w 53,20%, a co dało kwotę 15 zł (art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28.07.2005r.) – punkt VI wyroku. Pozostałą zaś częścią opłaty od pozwu Sąd, mając na uwadze art. 113 ust. 4 ustawy z 28.07.2005r., nie obciążył powoda.

Mając na uwadze powyższe i w oparciu o przywołane przepisy orzeczono jak w sentencji wyroku.